

GLAS SVOBODE.

Slovenci-bratje združimo se! V slogi je moč!

Stev. 16

Chicago, Ill. 15. aprila 1904.

Leto III

NA VSA DRUŠTVA, KI SO DELOVALA NA USTANOVITEV NOVE JEDNOTE!

Naznajamo tem potom vsem društvam, ki so že naznani svoj pristop v jednotu in vsem drugim, ki se še pripravljajo v ta namen, da se je dalo novi jednoti ime: "Slovenska Narodna Podpora Jednota". "Podpora" zato, ker je jednota centralizirana in bo takrat delila svojim članom tudi bolno podporo. Natančnosti o tem izidejo v zapisniku in pozneje v pravilih.

V soglasju vseh delegatov na prvem glavnem zborovanju, proglašamo zajedno "Slovensko Narodno Podporno Jednotu" kot učadno s petnajstim aprilom 1904.

JOHN STONIČ, predsednik;
FRANK MEDICA, tajnik;
FRANR KLOBUČAR, blagajnik.

Bogati ljudje in socializem.

Ali je tudi bogati ljudi, ki verujejo v socialistični princip?

Zakaj so duhovniki, bodisi kategregokli veroizpovedanja splošno proti socializmu?

Ali obdrže oni isto stopnjo in zavzemajo iste prostore itd., pod socialističnim vladanjem?

Ali bi bilo prav za človeka, da bi učil socialistom, če bi mu pa tak podnik škodoval v trgovini in mu odvzel vše državinsko življenje?

Kaj je socialistično misljenje o duhovnikih, ki se bore za vso "obstanek" na tak način, da ugonobljava pravo ljudstva z verskimi dogmati in se osmelijo trdit istemi ljudstvu, da je volja božja, ako se ono valja v blatu?

Na ta enaka vprašanja je že mnogo vrh, za splošno enakost vseh mož odgovarjalo. Med drugim najdemo tudi:

Nekaj je bogatih mož, ki so dobri socialisti. Umrl Henry D. Lloyd je bil zelo bogat in eden prvih socialistov. V Evropi je vobče mnogo več značajnih bojevnikov za ljudsko pravo, kakor v Zdr. državah. Tam je prosveta za splošno enakopravnost že lepo razvita, tukaj, v deželi kapitala, je se le v povojih, a razvila se bo v kratkem in neizmerno visoko. Neki sodrugi v Providence trdi, da pozna mnogo milijonarjev, ki verujejo v socialistem, ali oni nečijo, da se jih postavi v javnost radi njihovega "businessa". No, mi rečemo, da oni še niso veliko vredni za povzdrigo naše ideje — človekoljubija!

Duhovščina nasprotuje evangeliju socialistom pod istimi pogoji, kakor je nasprotoval Kristu ob svojem času. Ona ga ni razumela takrat in ga ne razume danes, v kolikor ne računamo sem egoizma, ali veinega sleparstva na skodo ljudstva.

Duhovščina bi pod socialistom obdržala in posodovala vse, kar bi zaščitila postenim potom. Zraven tega bi žela mnogo priznanja in spoštovanja, ko bi stala pred narodom neustrašeno iz brka v brk za pravico in resnicu in ga bohila k vedenju večji samostojnosti potom izobraževanja. Prisel bi čas, ko bi ljudstvo vedelo brezmejno zahvalo taki duhovščini.

Vselj je bolje stati na podlagi resnice in pravice, pa čeprav bi bil kdo-a tem primoren gladi umreti. Kar ni morebiti usojeno žiti nam, naj žanje vsaj nasi otroci. Naj nas uničijo a posledica temu uničenju bo, da se bodo ostali zavedli, in pomagali človeštvu do pravične zmage. To boli naše zadostenje! Da, vse kar zahtevamo je resnica in beseda "resnica" bi morala imeti vpliv posebej na duhovščino, katera priliguje danes o neki "sveti" resnici, ki jo pa v istini — žal — ponika, toliko, kolikor nema živina. Kristus ni nikdar odrekel govoriti resnice, čeprav je bil večinoma odvisen od mladarov. Po njem naj bi se ravnila tudi današnja duhovščina in kmalu bi zavrali drugi, za vse človeštvu boljši časi.

Vsa duhovščina hrepeta po posvetni, visoki časti, celo največji

tepec izmed nje sega po nji, medtem ko blati čast in postenje svojega bližnjega na najostudnejši način, ker mu je danes zahranjeno segati ga na gromadi, kakor svoje čase. Te brutalne, britke resnice današnjega časa odpraviti iz človeške družbe in upeljati v isto splošno enakopravnost in bratoljubje, si je vzel v nalogu — socialistem. Stavje, iz katerega izvira ubojsvo, se mora odstraniti, drugače se bo isto v vedno večjem števili nadaljevalo. Revščina, glad, obup itd., rode tatove, roparje itd. In, da obesanje ali katerokoli drugo usmrtenje takih nesrečnih bitij, ne ustavi nasilnosti v javnem življenju, marveč prej množi, pokazalo se je to najbolj na Angleskem, kjer se ropsi in umori množe, kakor gobе po dežju. To je čisto naravna posledica. Ako si brez dela, nimaj kaj jesti, postaneš gladen in glad ti potem nareklej, ali umreti ali pa seči po "lastnini" svojega bližnjega, kateri ima vsega preveč v kateri se je okoril s svojimi žulji. No, in ko eden postane vsled gladi tat, mu je prokletno malo mar življenje svojega bližnjega. Vsak v vsakem stanju varuje svojo kozo in — basta.

Treznost in zlobnost so posledice, ne vzroki. Odpravi vzrok in s tem ne bo odpravil hudočestva same začasno, pač pa za večno. Duhovščina je danes le še nekako vladno sredstvo v prilog magnatov in na skolo ljudstvu, zato pa ima ona "pravico" celo postavam kljubovati, kar dozivimo malone vsak dan. Da bi se skoraj z jasnilo!

Pretrgana propoved poslavljajočega se pastorja Fisherja.

V kongregacionalni cerkvi na Franklin ave. v Clevelandu, O., je nastala zmešnjava med pridigo Rev. John Fisherja. Rev. Fisher se je odpovedal svoji službi, ker ga je cerkveni odbor smatral preveč liberalnim in bil žejn nezadovoljen. Predzadnjo nedeljo je opravil zadnjikrat sv. mašo ter v ta namen napovedal pridigo, svojim ovčicam v slovo. Množica je bila nehrabra, največ tujev, ki so prišli posušati pridigo iz radovednosti. Pričrtajo so bili tudi vsi cerkveni odborniki. Ko je Rev. Fisher odmobil molitev, da mu Bog podeli krepot prenašati sovraštvo onih, kje on ljubi, je pričel tako-le: "Mnogo je rahločutnih ljudi, ki so vzgojeni po načilih zastarele vere, vseled cesar ne morejo zapasti božanstva, ki je razvidno iz vseh stvari sveta. Človek, ki skuša praviti te rahločutneče z lepimi besedami do vere v vzušenem pomenu božanstva; ki jim predstavlja boga v človeški podobi, sedecega na velikem belem prestolu, je bitje, koje se mora odpoliti — prokleti. Najboljše krepoti severa in juga so se unicile in kri se je prelivala v opršenje človeških plemenc. Toda jaz vam povem, da človek, ki skuša omejiti duh v razum človeški, je mnogo slabši od onega, ki ovira razvoj telesa. Bolje je biti najrevnejši kmet kot cerkveni predstojnik, vezan na cerkvene dogme. Sveti pismo nam je prepisano v molitev, dasi ni Jezus, čigar nauki so baje tu zaporedeni, niti besede o tem napisal. Čemu naj bi v današnjem prosvitljenem času smatrali to kot neizmotljivo zapoved? Najvišjega! Pravijo, da bodo pogubljeni in proščeni vse oni, ki ne verujejo v to sv. pismo. Jaz pa pravim, da sem rajsji proklet, nego bi veroval." — Dalje Rev. Fisher ni mogel govoriti. Mnogo navzočih je pritrjevale plaskalo, drugi so vstali in zapustili cerkev. Propovednik je močal, a ko se je sum polegal, je zopet nadaljeval: "Verujem v prostost govora in izrazov vobče, istočasno pa nečem žaliti ljudi, ki niso z nam istih misli. Ako pa ti nimajo oči, da bi videli, niti ušesa, da bi slišali, teda je dolžnost razodnejših in pametnejših taista odpreti in jim povedati popolno resnico. Kedov nas boče prisiliti k veri, mora dokazati, da je neizmotljiv. Govoriti hočem kakor možak. Vseko delo je svojega plajila vredno, takol to. Upamo, da ta opomin ne ostane brez vspaha in da bo storil v bodoče vsak način svojo dolžnost."

P. N. NAROCNIKOM!
Ker je mnogim cenj, norocnikom in somišljenkom našim potekla naročnina, prosimo opetovanje za točnejše poravnjanje svojih obveznosti. Nikakor ne moremo vespevat z listom, aks se nam celo tistih par centov za naročnino odtegne. Vsako delo je svojega plajila vredno, takol to. Upamo, da ta opomin ne ostane brez vspaha in da bo storil v bodoče vsak način svojo dolžnost.

UPR. "GL. SV".

Razgled po svetu.

Iz rusko-japonskega vojašča.

Pariz, 13. aprila. — Iz Petrograda se neuradnojavlja, da se je japonska mornarica prikazala ne dalet od Port Artura. Ruska portarturška eskadra je odjadrala sovražni mornarici nasproti. Izid bičke še ni poročan. Vest, da so Rusi pretečeno soboto zajeli več japonskih transportnih ladij, ni še uradno potrjena.

Nadalje se poroča, da so Rusi preteklo soboto zmagovalno odbili napad sovražne mornarice, ter da se vsak japonski poskus blokirati luko, izjavili.

Cifri, 13. aprila. — V nedeljo večer je 17 japonskih bojnih ladij in krizark, 12 torpedov in 20 parni-krovki izplovili iz tukajšnjega mesta proti Port Arturu.

Petrograd, 13. aprila. — Preteklo soboto je podadmiral Makarov praznoval veliko noč na svoji ladiji. Japonski načrt borbardirajo Port Artur in nepričakovano napasti Rusije med službo božjo, se nje posrečil. Rusi so bili na strazi in so napadli izpodbili "extra tax to protect the innocent gang of robbers".

Barcelona, Španija, 13. aprila. — Ko se je španski premir Mavra s kraljem Alfonzom vračal iz cerkve, prisnehal se mu je nasproti 19-letni Joaquin Miguel Artao in z vzklikom: "Zivijo anarhisti" je potegnil izpod robčka skrito hodalcev in mu ga zabolel v prsa. Policija je že prejela Artaota in ga vrla v ječo. Zdravnik so izjavili, da rana ni nevarna, ter da bo Mavra knali okrevati. Premir je sam brzovjal znancem v Madrid o napadu.

Tokijo, 13. aprila. — Poroča se, da sta se ruski in japonski četi ob reki Jalu spoprijeli. Rusi so se vzdlici mnogim zaprekam in težavam borili hrabro ter ostali zmagovalci. Japonci so se umaknili nazaj in imeli so znatne zgube.

Zajedno se zatrjuje, da Japonec skoraj ne bo mogoče prekoriti reke Jalu, ker imajo Rusi na celih četih močne utrdbe, preskrbljene z vsem potrebnim, zivezem in municio.

Seoul, 13. aprila. — Glavne čete prve japonske armade so se utabovile v bližini mesta Viju.

Japonski minister Mr. Hajasi, kiži živi sedaj v Koreji, je zaprosil korejsko vlado, naj pomore general Haraguši, povelniku japonske armade v Seoulu, izpeljati nekatere japonski načrtov proti Rusiji. Japoneci se tudi bojejo, da bi se jih ne prijela kakova kužna boleznen, vseled cesar ima zdravstvena komisija mnogo opravka. Do sedaj se je splošno odšlo, da se Japoncev kužna boleznen ne prime (?). Istim pa je, da žro oni mrhovino, glistne, podgane, miši itd. Odkod kužne bolezni?

Port Artur, 13. aprila. — Poroča se, da se je veliki vojvoda Boris zopet vrnil v Port Artur. Zajedno se naznana, da so približno vse brzozavne zice in postaje, kakor tudi železnični tiri v južni Mandžuriji manj ali več poškodovani, vseled preobilnega dežja in silnih viharjev.

Petrograd, 13. aprila. — Ruski vojni načrti so izvrstni in se bodo brezvonomo dobro obnesli. General Kuropatkin je izjavil, da dokler ne bo imel pol milijona vojaščev v Mandžuriji na razpolaganje, ne bo vodil nobene večje, oziroma odločilne bitke. 17. in 18. vojna korsta na potu v Mandžurijo. Nadalje se je izdala mobilizacija šterih drugih vojnih korov, od katerih bodo najmanj dva iz pokrajine Volga.

Baltiška eskadra na vzhod.

Podadmiral Rožestvenski bode meseča julija odplul z baltiško eskadro na daljni vzhod. Ista bo obsegala šest bojnih ladij: "Slava", "Borodino", "Orel", "Knaz Suvorov", "Aleksander III" in "Oslavija"; sedem križark; "Aurora", "Dmitri", "Lonskoj", "Svetjeland", "Almaz", "Jemčug" in "Izumrud" in dve transportni ladji: "Kamčatka" in "Ocean". Trdovratni Mohamed in John Bull sicer deluje na to, da bi rusko-baltiška (černomorska) eskadra ne smela skozi Dardanele in Suez prekop, toda po neki pogodb, sklenjeni med svetovnimi vladi, v protestu Rusije načljenjenih držav, bo ruskim bojnim ladijam vsekakor prosti post na bojšči, v japonsko morje.

To krmo kaj radi jedo osli, konstruni, backi, volički, kloščki, sploh — vsa dvojno žival, kateri manjka v možganah, z liberalstvom na soljena pamet.

Opomba: Če prideš k gori na vedenem receptu se dober kos žlimbre — bodis št. I. ali II. t. kranjske ali ameriške — potem pa vstali in zapustili cerkev. Propovednik je močal, a ko se je sum polegal, je zopet nadaljeval: "Verujem v prostost govora in izrazov vobče, istočasno pa nečem žaliti ljudi, ki niso z nam istih misli. Ako pa ti nimajo oči, da bi videli, niti ušesa, da bi slišali, teda je dolžnost razodnejših in pametnejših taista odpreti in jim povedati popolno resnico. Kedov nas boče prisiliti k veri, mora dokazati, da je neizmotljiv. Govoriti hočem kakor možak. Vseko delo je svojega plajila vredno, takol to. Upamo, da ta opomin ne ostane brez vspaha in da bo storil v bodoče vsak način svojo dolžnost.

Iz Kobe, Japonsko, se poroča, da Japonci zavgnili "Varig".

se je Japonec posredio dvigniti rusko križarko "Varig". Da je o tem mnogo preveč upitja je samo ob sebi umetno. Znamo je, da an-

gleški časopisi simpatizirajo z Japonci, da bičajo Ruse z izgubami in venčajo Japonce z navinimi zmagami. O uradno potrjeni vesti, da so Rusi, v zadnjem spodeljem naškoku na Port Artur, dvignili potopljene štiri japonske ladije, jih popravili in oborožili, ne pišejo angleški časopisi nič ali pa vsaj tako malo.

Nemčija.

Nemška "Kolonial politika" v južno-zapadni Afriki se ceni jako visoko. Vlada je baje samo radl varnosti 1050 oseb izplačala do se da vče čez 10.000.000 mark za vzdrževanje vojaštva. To pa se ni zadosti. "Afro-Neme" potrebujejo še več varnosti in sigurno je dober. Upa se, da pridevemo kmalu tako dač, da se bode delavci naložili nekak "extra tax to protect the innocent gang of robbers".

Napad.

Barcelona, Španija, 13. aprila. — Ko se je španski premir Mavra s kraljem Alfonzom vračal iz cerkve, prisnehal se mu je nasproti 19-letni Joaquin Miguel Artao in z vzklikom: "Zivijo anarhisti" je potegnil izpod robčka skrito hodalcev in mu ga zabolel v prsa. Policija je že prejela Artaota in ga vrla v ječo. Zdravnik so izjavili, da rana ni nevarna, ter da bo Mavra knali okrevati. Premir je sam brzovjal znancem v Madrid o napadu.

MESTO CHICAGO.

Plesna veselica.

katero je priredilo društvo "Slatija" v "Narodni Dvorani" na čast delegatom in v korist "Slovenske Narodne Podporne Jednote", je vzdeleni slabemu vremenu v vseh ožih prav izbrano vspela. Slovenski delavec, zbor "Orel", pod vodstvom učitelja, gospoda I. Coutala, je jasno často resil svojo nalogu. Hims "Slovenec i Hrvat" je moral ob splošnem navdušenju celo dvakrat ponavljati. Zabava je bila izredno animirana, pleslo se je skoro do 5. ure zjutraj — dokaz, da so priredili veselice storili vse, kar bi moglo obiskovalce iste zadovoljiti.

To bo menda do sedaj najkrajši strijel.

Cikaški mesarji, uslužbenici Swift & Co, so začeli v torek "stavkati". Strajk je trajal samo petnajst minut. Povod strajku je bilo odslovjanje umislikih delavcev in podaljšanje delavnikov. Kompanija je delavskim zahtevam nemudoma ugodila.

Morilec obsojen.

Alojzija Pezanta, morilca Marije Spilke, ki je umor je svoječasno provzročil toliko razburjenost v Cikagu, je sodnik Kernstein obosil na vešala. Alojzij Pesant je velik prijatelj Van Dina, znanega roparjevega junaka in bo v petek zrl smrti v obraz. Teden kasneje mu sledi Van Dine.

Resolucija prakleta ponudbo.

Neka unija je dobila ponudbo iz strani farščev, da bi smelo vzdoljno razburjenje in protestirati proti temu, da bi med nimi sedel far kot delegat delavske federacije, razen, da bi

"Glas Svobode"

Prvi svobodomisnični list za slovenski narod v Ameriki.
Izdajatelja in urednika:
MARTIN V. KONDA
FRANK M. MEDICA

"Glas Svobode" izide vsaki petek in velja za Ameriko:
za celo leto - - - \$1.50
za pol leta - - - 75c.

ZA EVROPO:

za celo leto - - - kron 10

za pol leta - - - kron 5

Pošamežni list po 5 centov.

"Glas Svobode"

[THE VOICE OF LIBERTY]

is the only union labor paper in America; edited & published every Friday in the slovene language by

M. V. KONDA, & F. M. MEDICA,

"Entered July 2, 1903, at Chicago, Ill., as second-class matter, under Act of Congress of March 3, 1879."

Subscription \$1.50 per year.

Advertisements on agreement.

Naslov za dopise in pošiljatje je sledi:

"GLAS SVOBODE"

563 Tropic St. Pilsen Sta.
Chicago, Ill.

• • • DOPISI. • • •

in Cleveland, Ohio.

Vrabi na strehi čivkajo že, da Laushe — ta preklicani notar (?) in bogosigavedi kaj se vse — ni dosti prida. Med onimi, kateri je ta izjemal poslal v šumo, sva bila tudi midva. Vsak izmed nas je moral plačati Laushetu \$12 za pot, v resnici pa je plačal on za vozijo v šumo od vsacega le sedem dolarjev. V šumo dospevši smo napravili pogodbo, da bomo plačevali za hrano in stanovanje mesečno po \$12, a tudi tu notri je vtaknil Laushe svoj nos. Nezalitevaje, preskrbel nam je dva "boarding-hosa" in dve dekli, čes, redite jih tepi, saj za drugega niste kot za trpeti za nas in naše koristi. Da se je tu tudi "sternalo" prav po notah, ni nama treba še posebej povdarniti. Laushe je skrbel za vse ugodnosti svojih obiskov. Redno vsak mesec je pričpalj k nam in ostal pri nas po dva, tri, štiri dni in mnogokrat po celi teden. Mi bi slednjič tudi to spregledali, ko bi se nas ne zatočelo konečno kar očitno slepariti. Dva meseca nismo dobili nobene plače, vzeli temu, da smo morali vedno trdo delati. Najbolj pa nas je razdražilo upeljanje knjižic za plačevanje hrane. Kakor en mož smo šli na štrajk in štrajkali skozi celi mesec. Sloga je zmagala in Laushe je moral umakniti svoje varovane. Kako spremo zna prebrisani klevelandski notar (po božjem imenu!) varati svet, dokazuje tudi njegova zveza s farji. Naša šuma mu je bila za poravnjanje njegovih doigov, še na drug način pravco zlato polje. Poslal je namreč za nami v šumo farja, koemu smo morali plačevati mož za možem po en dolar za vsako mož, katera se je brala enkrat na mesec. Vseh delavcev skupaj nas je bilo 170, odnesel je torej vsakokrat \$170 iz sume. To je gotovo več, kakor židovsko-oderško! Vsa ta sleparija nam je slednjič do skrajnosti presedala in upri smo se nadaljnemu izzemjanju. Od farja smo zatevili sicer le malega popusta, a bilo je vse zamaan. Ko je neko nedeljo zopet prišel k nam v šumo, kjer smo delali, kuhali in spali in hotel začeti s svojimi ceremonijami v malih bajtic, smo se mu odločno postavili po rob. Predvsem smo mu dopovedovali da ga ne potrebujemo več v svoji sredbi, a ko nas je hotel ni poslušati, zatevili smo z ostrom glasom, da se mora pobrati iz bajte, sicer vrzemo njega in njegovo "ristengo" na prostoto. In, odkupil jo je svetohinski, bizniški mož. Kdor bi hotel trdit, da ni preveč \$170 za eno samo možje šuma in — alen! Maziljene in nemaziljene pijavke, pa se ne bodo več mastile z nasmimi, težko zastavljimi groši.

K. in P.

(Opom. ured.: Tu dopis je toliko pomembnejši, ker je klevelandški papirnica, zvana "Nova Domovina", prisnela avtočasno neko — skorajato falsofizano — iz-

javo v sumo poslnih delavcev, kateri so zadovoljni z Laushetom kot prekrbovalcem služb. Vedno znotra se nam dokazuje, da je farško hvaljanje navaden humbug in to je, kar smo hoteli pribititi!

Iz Rock Springsa, Wyo., nam piše rojak, g. Frank Keržišnik: 30. marca ubilo je v tukajnjem prenogokopu rojaka Jérneja Subiča. Ranjeni je prišel v Ameriko sele pred par meseci in je bil ud tukajnjega društva, katero mu je oskrbelo pogreb dne 2. aprila. Subič zapušča v tlemi se dva brata in v staru domovino mater, tri bratre in sestro. N. v. m. p. — Delo gre tukaj dobro izpod rok in smemo se ponaneti celo s stalnim delom. Naše društvo tudi hitro napreduje; sedaj steje preko 100 in se vedno se oglašajo novi člani.

"Banzaj"!

Pismo Njegovemu Veličanstvu Jacques Lebaudy-ju I., cesarju peščene Sahare, vladaru velblodov in mul.

Indianapolis, Ind., 31. marca 1904.

Zarko solne Tvoje slave, o Sire, ne razsvetljuje le Tvoje mogočne afriške države, najnovejše "velšile", marveč pošilja svoje zlate žarke tudi preko visokega Himačaja v deželo rumenokožcev. Da, med Japonce Si me poslal kot Svojega poročevalca. Vse se klanja Tvojemu priporočilnemu pismu; vsi rimeni politikarji in diplomati stiskajo roke; vse duri se, mi odpirajo zobje Tvojega slavnega imena in izčimni Mongolci, ljubi mi sahurski norec. Tvoje slike so razstavljeni po vseh kavarnah Tokiju. Velikanski časopis "Osaka-Asaki" je prinesel uvdovčen člank, polem simpatij to Tvoje afriške Majestete. Le Tebi se imam rahvaliti, da sem bil že dvačrat povabljen v hišo japonskega admiralja Togo-ja na riz in gliste. Iz tega razvidis, kako hrepene vujoci se Japonci po Tvojem zavezem prijateljstvu.

Predno Ti pa sploh kaj svetljem. Ti hočem nekoliko opisati "Nippon-državo". Japan tvorijo štiri veliki otoki in na podlagi tega zemlje-pisno zajamčenega dejstva, si ne moremo misliti japonske države, obstoječe iz samo treh ali pa celo petih otokov. Ako bi odsteli en otok, ali pa če bi prišeli še en otok zraven, ne bi bil več Japan, kateri mora imeti le štiri velike otoke, aho hoče sploh veljati kot zemlje-pisno znani Japan, in ako bi sedaj ne bilo Japana, tudi rusko-japonske vojske bi ne bilo — to je torej pravi vroč vojne.

Moja študija na dalnjem izoku so me privrdle do prepricanja, da je bila Japonska pred čavnim časom slovenska, ali vsaj slovenska naselbina. To je bilo najbrže pred onim časom, ko so se vsi narodi pojavili v Aziji, odkoder so jo nekateri mahuli proti Evropi. Da imam vsaj deloma prav s svojo trditvijo, hočem navesti par dokazov. Najsevernejši otok Japana se imenuje Jezo, in res so izpustili Rusi vso svojo "jezo" nad ničesar slutečim mestom Hakodate, menda zato, ker se jim ni zdelo to ino pristroj slovenske korenine. Južno od Nippona leži tretji otrok Sikoku, kar se ne druzega kot "chic" oko. Zadnji, četrti otok ima baš nasprotno, nepočitno ime Kiusiu, t. j. namreč otok "ki (je) uši".

Med večja mesta se pristeva Tokio, Kioto, in vsak logično misleč človek bi mislil, da bodo sledila sedaj imena, kakor Otoki, Okito itd., toda vara se. Pač pa je polno mest, ki kažejo, da je japonski svet vulkančen. da ima polno jam. Omenimo samo: "Taka-jama, To-jama, Fuj-jama, Hij-jama, Jama-gati, Ona-jama itd. Da Japonce še ni obilala germanška in anglosaksomska kultura včic vsem trditvam angleških in amerikanskih či-futških listov, dokazujejo: O-šema (!), Ta-šema, Ona-šema, Taka-šema, Naga-šema, Kumara-šema, Šim-šema; dalje: Juri, Kolovrati, Čukirini in še mnogo drugih.

Kar se tiče naroda japonskega, Ti poročam sledete: Japonec so hoči, biti sami zase, in da bi jih nihče ne razumel, izmisliši so s svoj jezik, nanič "japanski", interesa tudi zelo dobro govorje. Pisava tega jezik je pa tako težka, da si vsak Japonec pokvari oči in postanejo mu lači, kakršne si pa najbrže ne razumljati pri naslikanih Japonic. Seveda je to dejstvo na drugi strani velike važnosti, ker ga si Japoneci bi tako laško zatajili svojo mati — ravno radi vči ne. Kakor

drugod, se tudi Japoneci dele v dva spola, v moški in ženski. Žene imajo tako male, nežne nožice, da je palec vsakega ruskega kožaz približno polpetjetikrat večji. Poždravljajo se z "Banzaj!" kakor Amerikanci z "Hallo!", ali pa s stavkom: "Si že jedel riž?", seveda izrečje te besede, japonskem jeziku, kajti, če bi mu rekel to po slovensko, bi Te gledal Japonec ravno tako čudno, kakor tele, kateremu bi čital Sofoklejevo dramo "Antigono".

Posečilo se mi je slednjič tudi

da sem bil sprejet pri Tvojem kolegu Mutsuhito. Govoril sem z njim v slovenskem jeziku, a on mi je odgovarjal v japonskem in vendar sva se prav dobro razumela.

Z internacionalno mimiko me je končno vprašal, aki bi mu hotel.

Ti poslati dobrega diplomata in politikarja. Lahko mu ustrezš, dragi mi sahurski cesar, toda ne pošiljam mu kamele in osla, ker teh imam stvari. Mikado itak že preveč na svojem dvoru.

Gotovo komaj čakaš poročil o rusko-japonski vojski. Rusi imajo zraven Japoncev še mnogo drugih sovražnikov, ki se bojujejo na njih strani. Londonski "Times" in "Daily Chronicle", sta n. pr. že večkrat razdijala in potopila vse rusko brodovje pred Port Arturom ter sta pred nosom portarturskih baterij izkrcala japonsko vojaštvo v Mandzurijo. "New York Herald" in njegovi "Special-Cable Service" — odjemalci so že trikrat zasedli Port Artur, brez da bi privoščili le enemu Rusu ubehati; "Chicago American" je prišel, videl ter premagal Ruse, kakor Julij Cesar Galijce; "Indianapolis Morning Star" ima veliko vojsko, okoli 1.000.000 Japoncev razpostavljenih od Chembulpa do Vladivostoka, s kogo namenjava pozreti vso Rusijo. Tržaki "Piccolo" in dunajška "Fraj Presa" (Neue Freie Presse) sta ujela generala Kuropatkina, prejško je došpel v Tomsk — in zdaj ga imata že zvezanega v Tokiju! Rimski "Sentinel" in berolinski "Anzaiger" sta pripeljala Japonece celo do Urala. Končno Ti ne snem za molčati se enega "čudeža", kojega ne more noben "krivoverec" utajiti namreč, da je pokojni "Revisor" zopet vstal iz morja ter se krvavo maščeval nad japonskimi čolni za svojo smrt.

To je kratko moje poročilo o najnovejši moderni vojski na "papirju", ki ga pošiljam potom "Marconi Telegraph Cable Co." Tvojemu Veličanstvu, o Jacquese! Zajedno Ti tudi svetujem, ne kupuj "starih" uniform Viljemovih pikelhaubbarjev in ne starih avstrijskih topov. Ko bo Rusiji napovedal vojsko, poskrbi si še germanško in angloskočutški časopis, da bo "zmagal" (!). — Končno Ti priporočam v odlikovanje londonško in new yorsko "molo", reuterjev birô in "Press" ter vse "generale" z redom "hudičeve laži in sovraščva". Dalje Ti priporočam v odlikovanje vse amerikanske Poljake in njih "katoliške organizacije" z redom japonskih "Ši-usi" za njihove simpatije z Japoni; toda vse to prav hitro, kajti kmalu prično grozni ruski topovi, pred kojimi bodo trepetali ne le Japonti, ampak vse sovražniki Slovanstva. Učencen slavnega Murajeva, general Kuropatkin je že došpel v tabor ruski na dalnjem izoku in kmalu bo poigral Japonec "knajpat" v morje; pregnal jim bo enkrat za vselej rumeno "turzlico" do Rusov. Do tedaj Ti pa kličem: "Vive la Slovane!"

Poleg dunajškega Ahazvera Interalis.

UNIJSKI DELAVCI IN POLITIKA.

Pod takimi in enaktimi naslovi razpravljajo delavsko stališče "Chicago American", demokratsko-kapitalistični list, kateri izhaja po 3-krat na dan in je last njujorskega senatorja Hearsta.

Hearst lastuje se dva druga velika časnika in sicer "San Francisco Examiner" in "Das Morgen Journal" v New Yorku. Zadnji je v nemškem jeziku pisani časopis in steje 20.000 naročnikov. Sleduje namerava Hearst ustanoviti še dva dnevnika in sicer enega v Denveru, Colo., in drugega v St. Louisu, Mo. Vsebuje so njegovi listi sveskozi v službi revolverskuralistike; to se vidi prav sedaj v rusko-japonski vojni in vendar ta zavratni bojni petelin kandidira za predsednika Zed. držav. Njemu so časopisi le redno, potom katerih bi se rad povzdrigli na predsedniški stolci on — navadni koristolovec. Vsak razprt rečnik dolž pričati po-

sci. Toda može zdravega mišljena mi ne verujejo, niti se manj ne ozirajo. On je kakor bolja; vidis ga, a ko hoče prst položiti nanj, izgine! V svojih časnikih se predstavlja kot nekakoga Mojzesa organiziranih delavcev in kot tak, zbira okoli sebe vsakovrstne delavške izdajice in brezčasne propalnice, nekdanje voditelje delavških zadrug. Le tupatam se vse tudi kak potesten človek še na njegove limanice, ki se, seveda ne zaveda klasičnega boja, pač pa spoznava, da je delavški potreben politični boj. Taki ljudje imajo zelo kratki pogled v delavško gibanje. Oni kar pozirajo lepo in priliznje besede Hearsta v njegovih časnikih napram organiziranim delavcem; ne vedo pa, kako izdajalsko postopa ravno isti Hearst proti zamorskim delavcem na jugu, kjer jih je pomagal oropati vsega volilnega prava. Postavil se je odločno na stran kapitalistov, da bi se tako osigurali njih glasove na dan volitve. Niti besedice ne zgubljajo tam v korist tlačenih delavcev in izkorisčenih, nedorasilih otrok. Famino postave v Alabami, severni in južni Karolini ter Georgiji so mu svete. Vzlic temu pa ga zvitih tihotapci à la Darrov et consorti vsljujejo delavcem za voditelja. Hearst ni ne žaba, ne ptič. Barv pa poseduje več kakor sam kameleon. V vsaki državi se pokaze v drugi luči. Socialisti so si stavili v nalogu ga pred delavci razkrinkati, njim je Hearstov vrišč in vse publike obljube, kratko goalo nič!

ZAHVALA.

Za vsestransko mi izkazano sočutje povodom smrti in za polnovečnivo spremstvo k učnemu počitku moje preljubljene žene, gospe Horvat, izrekam tem potom vašem delegatom S. N. P. J. svojo najnovejšo zahvalo.

John Horvat,
Chicago, Ill. 8. aprila.

ROJAKI! Slišali ste že mnogo o nesrečni družini rojaka Vilika v Washingtonu, O. Kdo misli priskočiti tu na pomoč, makari s še takoj malim zneskom, naj storiti hitro. Darove sprejema tudi UPR. "GL. SV".

Slovenska babica.

Ako želite imeti pri porodih zanesljivo, skušeno babico, obrnite se na

Marijo Basaj Lotrič,
649—W, 18th Pl.

Ona poseduje 18letno skušnjo, poleg spričevala v svoji stroki.

Pozor!

Kaj pusti od nevednih zohodravnikov izdržati svoje, mogoče popolnoma zdrave zobe? Pusti si jih zlatiti s zlatom ali srebrjem kar ti za vselej dobro in po najnizjih ceni napravi

B. K. SIMONEK

ZOBOZDRAVNIK

544 BLUE ISLAND AVE.

CHICAGO, ILL.

Tel: Morgan 438.

Ako hoče imeti fine slike, idi k

fotografu

LIEBICH-u
80-86 Euclid Ave.

Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cast mi je naznamiti slavnemu občinstvu v Chicagu, Ill., kakor tudi drugim Slovencem po Zed. državah, da sem otvoril lepo amrjan

DR. WEISSKOPF je Čeh, in odličen zdravnik, obiskujte

torej Slovana v svojo korist.

Saloon,

Kjer točim vedno sveže pivo, in

pristne druge piće. Raznovrstne

fine smodke in bijar na razpolago.

Slovenska Narodna Podpora Jednota

s sedežem v Chicago, Illinois.

Predsednik: JOHN STONIČ, 588 S. Centre Ave., Chicago, Ill.
Podpredsednik: MICHAEL STRUKELJ, 519 Power Str., Johnstown, Pa.
I. tajnik: FRANK MEDICA, 563 Throop Str., Chicago, Ill.
Pom. tajnik: FRANK PETRIČ, 563 Throop Str., Chicago, Ill.
Blagovnik: FRANK KLOBOČAR, 9617 Ewing Ave., South, Chicago, Ill.
Nadzorniki:
ANTON MLAĐIĆ, 134 W. 19th Str., Chicago, Ill.
Jos. DULLER, 416 Washburn Ave., Chicago, Ill.
MARTIN POTOČAK, 564 S. Centre Ave., Chicago, Ill.
MONIUS MLAĐIĆ, 617 S. Centre Ave., Chicago, Ill.
JOHN VERSAČA, 674 W. 21st Pl., Chicago, Ill.
Jos. DULLER, 416 Washburn Ave., Chicago, Ill.
ANTON MLAĐIĆ, 134 W. 19th Str., Chicago, Ill.

VSE DOPISE naj blagovole društveni zastopniki posiljati na I. tajnika Frank Medica; denarni posiljati na blagovnika Frank Klobučarju.

NAZNANILO.

Iz urada I. tajnika S. N. P. J. V par dneh bom razposlal na vsa društva S. N. P. J. zdravniška spričevala in prosim, da se mi ista od društvenega zdravnika izpolniti kar najhitreje vrne. Zajedno naj poslje zastopnik vsakokaterjega društva po 1 dolar vstopnine od vsakega člena na blagovnika Frank Klobučarja in mene o tem obvesti. S 1. majem razposljam tudi prvi asesment za bolno podporo in usmrtnino.

Frank Medica, prvi tajnik S. N. P. J.

Petrova skala.

V. K. iz Rima, 25. nov.
XII.

Kdor vstopi v cerkev sv. Petra pri glavnih vratih, naj gre na zadnjo stran baldahina, ki je obrnjena proti koru in naj od tam začne ogledovati grbe na miranornatih postavkih pozlačenih bronastih stebrov. Teh grbov je osem. Na gorjenjem koncu grba je napravljena dekńska glava, ščit v grbu pa je napravljena kakor ženska prsa in ženski trebuh. Obraz, prsa in trebuh pa so na vsakem grbu drugačna, ker predstavljajo posamezne faze zapeljanja, nosečnosti in poroda.

Na strani proti koru je začeti pri desnem stebru in od tam je iti na levo. Vsak podstavek stebrov ima dva grba, in sicer se vrste te podobe tako-le:

1. podoba: Dívica z mürnim, blagim obrazom, ki izraža milino in nedolžnost.

2. podoba (na fasadi drugega, proti koru obrnjenega stebra): Dekle je zapeljano — obraz izraža strahu, da postane noseča.

3. podoba (na stranski fasadi drugega stebra): Prve bolesti nosečnosti.

4. podoba (na zunajni strani tretjega stebra): Krči pred porodom (to je umetniško najznamenitejša reprodukcija fiziologične in psihološke drame).

5. podoba (na tretjem stebru): Porod.

6. podoba (na četrtem stebru): Dete, ki se smehlja življenju in paže — očetovemu stricu.

7. podoba (na četrtem stebru): Reakcija po porodu.

8. podoba (na prvem stebru na strani): Obupanje zapanjene zapečljane.

Na noge, klerikale! Vzemite kladiva v roke in razbite Berninijeve umetnike, če imate pogum. In demontirati nas tudi ne morete, zato, če bi se le kihnitni upali, priobčimo fotografije.

Orbis ruit — je zakljal neki v Rimu živeči duhovnik slovenskega rodu, ko sem mu pokazal Berninijevo ovekovečenje morale papeža Urbana VIII.

Ko pa sem ga vprašal: Kako more človek, ki pozna ta zgodovinski dogodek, v tej cerkvi se opravljati kako pobožnost, mi ni mogel nicesar odgovoriti.

XIII.

Vse življenje si drugač kakor razvijanje. Tudi človeštvo v celoti se neprestano razvija iz slabiš v boljši razmere. To se vidi zlasti jasno v zadnjem veku. Dobili smo železnice, brzovaje, telefone, seruminjekce, Röntgenove žarke itd. itd. Veda je posvetila v nekdaj popolnoma nerazumljive pojave nature in kar je bilo časih čudež, to poznamo danes popolnoma normalno. Marsikata za večne čase narejena naprava se je podrla; marsikaj, kar je bilo sveto, je postal malik, kateremu se otroci smejejo.

Poziv na društvenike "Triglav"!

Vsi člani društva "Triglav" se s tem ujedno pozivajo, da se zanesljivo udeleže društvene seje v nedeljo dne 17. aprila ob 4/5 zvezer v prostorijah g. Toni Kostello. Vabil se bo stalni društveni odbor in na razpravo pridejo važne zadeve. Brejte, pridite gotovo vse.

Zd. odbor.

Socialni klub v Clevelandu O. ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvezer na Clifton Str. 13.

in za naravoslovce je zanimivo premišljevanje, kje in kako je prezimela, ker v domovini vendar ni poznala zime.

Napad.

Iz Gorice se poroča: Cetovodja pespalka št. 27 Martin Bernhard, doma nekje iz Stajerske, je na mostu v Podgori napadel tovarniško delavko Ido Mevto in izvrnil na nji hudo delstvo. Ker se je napadenka branila, ji je Bernhard prizadejal take rane, da dekle, najbrž ne bo ozdravelo. Bernhard je potem zbežal, na begu pa je izgubil kapo in ta kapo ga je izdal. Bernharda so že zaprli.

Cela vas versko blazna.

Kdo bi verjel, da se v 20. stoletju more kaj takega zgoditi, kakor nedavno v portugalski vasi Montouru. Nekega starca je popadel krč, da so vsi misli, da je umrl. Pribedli so vse potrebno za pogreb. Poklicani vaški brivce bi bil moral navidezega starca umiti in preobleči. Ko pa je "mrivec" prišel v dotik z mrizo vodo, se je prebulid tr začel zdihovati. Navzoč so stekli na cesto ter začeli vptiti, da je prišel hudič. Vseh se je lotila nekaka blaznost. Brivec jih je peljal v cerkev, se do nagega »lekel ter izjavil, da je nadangelj, ki si ga je Bog izbral, da premaga hudiča. Zapovedal je celi zbrani občini, naj se ženske in moški do nazega slečejo, ga molijo ter korakajo mimo njega. In ljudi je že presimila taka ekstaza, da se mu ni nihče upiral. Končno je zapovedal nagim ženskam, naj gredo po rokah za njim na boj proti hudiču. In ta čudna procesija je obhodila celo vas. Škandal je bil seveda neopisven. Škof je dal cerkev zapreti. Mnogo vesanov je neozdravljivo versko blaznih ter hodijo le nagi po vasi.

Smrt oderuba.

V Baji blizu Vel. Varadina je živel živinski trgovec Ilja Marginean, ki je odiral s posojili in menicami prehvalstvo tako, da je bila že skoraj vsa vas njegova, prejšnji posestniki pa beračijo. Nedavno pa so vdrli poneči v njegovo stanovanje trije kmetje oboroženi s sekirami, in se preden je mogel oderuh zgrabiti za rvolver, so mu razklali glavo, nato pa ga toliko časa sekali, da ga ni bilo mogoče več spoznati. Potem so vzel 1300 K gotovine, menice in knjige pa so sežgali. Sicer so morilice ororžnikov je vedno dan izsledili, toda prehvalstvo jih blagruje, in je prav mogoče, da jih kmečki porotniki oproste.

Bratomor na smrtni postelji.

V občini Kureti na Ogrskem sta živel brata Ivan in Peter Guga zaradi neke zapisuščinske tožbe v hudem sovraštvu. Posebno Ivan, ki boleha že dve leti za stisico, črti svojega starejšega brata. Zadnji čas ga je bolezzen položil v posteljo, iz katere ne vstanе več. Ko je Peter zvedel, da mu je brat na smrtni postelji, pozabil je na svršstvo ter pohitel k njemu, da se pomirita ter ga tolazi v zadnjih treh točnih življenja. Ko je pa vstopil v bratovo sobo, začuli so iz nej poka ter našli Petra ustreljenega ob bratovi postelji. Ivan namreč še na smrtni postelji ni mogel bratu odpustiti, temveč je snel puško s stene nad posteljo ter ga ustrelil. Morilice niso zaprli, ker se z vsakim dniem pričakuje njegova smrti.

Bogastvo jezuitov.

Pokojni minister Miquel je cenil premoženje jezuitov na 20 milijard. Bodisi, da je ta sveta nekoliko prevelika ali premajhna, gotovo je le toliko, da ima jezuitski red samo v mestu Metzu hiši in zemljišča za 20 milijonov mark. Pred izgonom so imeli jezuiti v teh svojih hišah razne učne zavode in celo svojo bogoslovunico. Odkar pa so se morali jezuiti na Nemškem umakniti iz javnega "delovanja", oddali so svoje hiše in zemljišča državi in zasebnikom v najem. Država ima samo v eni hiši učiteljske in intendantne 16 voja, tako veliko je to poslopje. Toda zadnja leta so jezuiti, ki so imeli v svetu uprave v Metzu enega svojih patrov, sklepal najeminske pogodbe le na kratke dobe, ker so sluhili, da se jim bliža čas, ko se zoper povrnejo k "uspešnemu delovanju" v Nemčijo, kar se je tudi izpolnilo z odpravo paru. 2.

POZOR ROJAKI!

Naznanjamo tem potom vsem onim, ki so se že oglašili in drugim, da imamo knjižice: "ŽRTEV RAZMER" ali "ZAPISKI KRANJSKEGA KAPLANA", že gotovo. Od danes naprej nam je vsako narocilo dobro došlo in bo točno izvršeno. Cena knjižici s poštino vred, je 25c.

Uprav. "G. S."

Društvene vesti.

Društvo sv. Petra in Pavla Pozivajo vse svoje udeleže, da se zanesljivo udeleže zborovanja vsakega 13. v mesecu v dvorani na S. Santa Fe Ave. st. 1207 PUEBLO, COLO.

Bratsko društvo: "SOKOL"

padajoče k J. S. K. J. ima svoje redne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu v društveni dvorani na 502 S. Santa Fe Ave. Društveni zdravnik je Dr. Chr. Argyr na 1210 Berwind Ave.

K mitogobrojnem pristopu v čelo društva vabi vladivo

ODBOR. PUEBLO, COLO.

Ferdinand Petsche

576 W. 21. Street

JAVNI NOTAR.

Izvršuje vsa notarska dela; prevzame zastopstvo pri vsakokajih zavodih in c.k.astr.oogr. konzulatu.

AGENT ZA VAROVANJA ZA ŽIVLJENJE, PROTI OGNU IN TELESNEMU POŠKODOVANJU

Vseskozi strokovnjasko in strogo pošteno postopanje v vseh slučajih. Spričevala o tem na razpolago.

500 mož potrebuje za Rainero

jevo pivo in Bourbon Whisky piti, fine smodke kaditi in se veseliti.

Razpošilja staro belo in staro črno vino po 50 centov, ter star grape brandy po 82.75 galon.

ANTON KRIZE,
OAT HILL, NAPA CO. CAL.

JOHN FERBEZAR

629 S. Santa Fe Ave. PUEBLO.

Priporočam rojakom svojo novo, epo prejeno gostilno, kjer točno vedno sveže Walterjevo pivo. Izvrstno žganje in fine smodke na razpolago.

KALIFORNIJSKO VINO

na prodaj. Pridelek farme Hill Girt Wineyard. Dobro črno in belo vino po 35 do 45 centov galon; staro belo ali črno vino 50 centov galon; riesling 55c. Kdor kupi manj kot 50 galonov vina, mora dati \$2 za posodo.

Drožnik po \$8.25 do \$2.75 gal.; slijevio po \$3 gal. Pri večjem načrtu dam popust.

V mnogobrojna naročila se priporočam.

STEFAN JAKSHE
Box 77 Crockett, Cal.

Pozor rojaki!!!

Potupočim rojakom po Združenih državah, onim v Chicago in drugim po okolicu naznamjam, da točim v svojem novourejnjem "saloonu" vedno sveže najfinje pijače - "atlas beer" in vsakovrstna vina. Unijske smodke na razpolago. Vsacemu v zabavo služi dobro urejeno kegljišče in igralna miza (pool table). Solidna postrežba zagotovljena.

Za obilen obisk se vladivo priporoča:

MOMIR MLADIĆ
617 S. Center Ave. blizu 19 ulice CHICAGO, ILL.

NARODNA DVORANA

587 S. Centre Ave.

je Slovanom najbolj priljubljena za vsakokajne veselice, predavanja, plese, zborovanja itd. Nadalje priporočam slovenskemu občinstvu svoj lepo urejeni "SALOON".

JOSEF OBORNÝ, lastnik.

Anton Sukle

PUEBLO, COLO. 604 S Santa Fe.

Priporočam svojo gostilno, kjer točim vedno sveže pivo in žganje.

TELEFON 692 Red. in 373 Black

URBAN BRO'S

pogrebni

393 W. 18th. St. Chicago, Ill.
CENA IN DOBRA POSTREŽBA

ZA ameriko patentirano

Harmonike,

izvrstno delo, se dobre same pri Slovenem

John Golob

908 Bridge St. JOLIET, ILL.

Uprav. "G. S."

Uprav

"Glas Svobode"

Prvi svobodomiseln list za slovenski narod v Ameriki.

Izdajatelj in urednik:

MARTIN V. KONDA

FRANK M. MEDICA

"Glas Svobode" izide vsaki petek in velja za Ameriko:
za celo leto ----- \$1.50
za pol leta ----- 75c.
ZA EVROPO;
za celo leto ----- kron 10
za pol leta ----- kron 5
Posamezni list po 5 centov.

"Glas Svobode"

[THE VOICE OF LIBERTY]

is the only union labor paper in America; edited & published every Friday in the Slovenian language by M. V. KONDA, & F. M. MEDICA,

"Entered July 2, 1903, at Chicago, Ill., as second-class matter, under Act of Congress of March 3, 1879."

Subscription \$1.50 per year.

Advertisements on agreement.

Naslov za dopise in pošiljatve je sleden:

"GLAS SVOBODE"

563 Tarp St. Pilsen Sta.
Chicago, Ill.

DOPISI.

Iz Cleveland, Ohio.

Vrabc na strelji čivkajo že, da Laushe — ta preklicani notar (?) in bogosigedaj kaj še vse — ai dosti prida. Med onimi, katere je ta izjemalec postal v šumu, sta bila tudi midva. Vsak izmed nas je moral plačati Laushetu \$12 za pot, v resnici pa je plačal on za vožnjo v šumu od vsacega le sedem dolarijev. V šumu dospevši smo napravili pogodbo, da bomo plačevali za hrano in stanovanje mesečno po \$12, a tudi tu notri je vtaknil Laushe svoj nos. Nezalitevaje, preskrbel nam je dva "boarding-boss" in dve dekli, čes, redite jih tepi, saj za druzege niste kot za trpeti za nas in naše koristi. Da se je tu tudi "stemalo" prav po notah, ni nama treba se posrečev povdarjati. Laushe je skrbel za vse ugodnosti svojih obiskov. Redno vsak mesec je priprjal k nam in ostal pri nas po dva, tri, štiri dni in mnogokrat po celi teden. Mi bi slednjic tudi spregledali, ko bi se nas ne začelo končno kar očitno siepariti. Dva meseca mimo dobili nobene plače, včas temu, da smo morali vedno trdo delati. Najbolj pa nas je razdražilo upeljanje knjižic za plačevanje hrane. Kakor en mož smo sli na strajk in strajkali skozi cel mesec. Sloga je zmagalna in Laushe je moral umakniti svoje varovance. Kako spremno zna prebrisani klevelandski notar (po božjem imenu!) varati svet, dokazuje tudi njegova zvezza s farji. Nasušma mu je bila za poravnjanje njegovih dolgov, se na drug način pravca zlato polje. Poslat je namreč za nami v šumu farja, kojemu smo morali plačevati mož za možem po et dolž za vsako mašo, katera se je brala enkrat na mesec. Vseh delavec skupaj nas je bilo 170, odnesel je torej vsakokrat \$170 iz šume. To je gotovo več, kakor židovsko-oderško! Vsa ta sleparija nam je slednji do skrajnosti presegala in upri smo se nadaljnemu izjemljanju. Od farja smo zahtevali sicer le malega popusta, a bilo je vse zanam. Ko je neko nedeljo zoper prišel k nam v šumu, kjer smo delali, kuhalni in spali in hotel začeti s svojimi ceremonijami v malib bajtic, smo se mu odločno postavili po robu. Predvsem smo mu dopovedovali da ga ne potrebujemo več v svoji sredbi, a ko nas hotel ni postušati, zahtevali smo z ostrom glasom, da se mora pobrati iz bajte, sicer vrzemo njega in njegovo "ristengo" na prostoto. In, odškuril jo je svetohinski, bizniški mož. Kdor bi hotel trdit, da ni preveč \$170 za eno samo mašo, je temu in — amen! Maziljene in nemaziljene pijavke, pa se ne bodo več matitie z našimi, težko zastuenimi grobi.

K. in P.

(Opom, ured: Ta dopis je toliko pomembnejši, ker je klevelandška papirnata cunja, zvana "Nova Dobrovina", prinesla avtočasno neko slavrogostu falsificiranu — in

javno v sumo poslanih delavcev, kako so zadovoljni z Laushetom kot preskrbovalcem služb. Vedno znotra se nam dokazuje, da je še hvaljane navaden humbug in to je, kar smo hoteli pribiti!)

Iz Rock Springsa, Wyo., nam piše rôjak, g. Frank Keršnik: 30. marca ubilo je v tukajnjem premogokopu rojaka Jerneja Subica-Ranki je prišel v Ameriko sele pred par meseci in je bil ud tukajšnjega društva, kateremu mu je oskrbelo pogrebne 2. aprila. Subic zapušča v ti zemlji se dva brata in vstari domovini mater, tri bratre in sestro. N. v. m. p. — Delo gre tukaj dobro izpod rok in smemo se ponaseti celo s stalnim delom. Nase društvo tudi hitro napreduje; sedaj šteje preko 100 in se vedno se oglašajo novi člani.

"Banzaj"!

Pismo Njegovemu Veličanstvu Jacques Lebaudy-ju I., cesarju pesčene Sahare, vladaru velblodov in mul.

Ind'ianapolis, Ind., 31. marca 1904.

Zarko solne Tvoje slave, o Sire, ne razsvetljuje le Tvoje mogočne afriške države, najnovejše "velilesi", marveč pošilja svoje zlate zarke tudi preko visokega Himalaja v deželo rumenočev. Da, med Japonec Si me poslal kot Slovenski poročevalca. Vse se klanja Tvojemu priporočilnemu pismu; vsi rimunci politkarji in diplomati si stiskajo roke; vse duri se, mi odpirajo z bog Tvojega slavnega imena med izčimli Mongoli, ljudi mi saharski norec. Tvoje slike so razstavljene po vseh kavarnah Tokije. Velikanski časopis "Osaka-Asak" je prinesel udvodni članek, poleg simpatij do Tvoje afriške Majestete. Le Tebi se imam rahvaliti, da sem bil že dva krat povabljen v hišo japonskega admiralja Togo-ja na riz in gliste. Iz tega razvidi, kako hrepene vodjujoči se Japoneci po Tvojem zavezničnem prijateljstvu.

Predno Ti pa sploh kaj svetljem, Ti hočem nekoliko opisati "Nippon državo". Japan tvorijo štirje veliki otoki in na podlagi tega zemljepisno zajamčenega dejstva, si ne moremo misliti japonske države, obstojec iz same treti ali pa celo petih otokov. Ako bi odsteli en otok, ali pa če bi pristeli še en otok zraven, ne bi bil več Japan, kateri mora imeti le stiri velike otroke, ako hoče sploh veljati kot zemljepisno znani Japan, in ako bi sedaj ne bilo Japana, tudi rusko-japonske vojske bi ne bilo — to je torej pravi vrzok vojne.

Moje študije na daljnem izoku so me privelle do prepričanja, da je bila Japonska pred davnim časom slovenska, ali vsaj slovenska naselbina. To je bilo najbrže pred onim časom, ko so se vsi narodi pojavili v Aziji, odkoder so jo nekateri mahlili proti Evropi. Da imam vsaj deloma prav s svojo trditvijo, hočem navesti par dokazov. Najsevernejši otok Japana se imenuje Jezo, in res so izpustili Rusi svojo "jezo" nad ničesar slutečim mestom Hakodate, menda zato, ker se jim ni zdelo to ime pristno slovenske korenine. Južno od Nippona leži tretji otrok Sikoku, kar seve ni druga kot "chic" oko. Zadnji, četrti otok ima baš nasprotno, nepočitno ime Kiusiu, t. j. namreč otok "ki (je) ūiv".

Med večja mesta se pristevo.

Tokio, Kioto, in vsak logično misleči človek bi mislil, da bodo sledila sedan imena, kakor Otoki, Okito itd., toda vara se. Pač pa je polož mesto, ki kažejo, da je japonski svet vulkaničen, da ima polno jam.

Omenimo samo: "Taka-jama, Toma, Fuj-jama, Hii-jama, Jami-gati, Ona-jama itd." Da Japonec se ni obilzala germanška in anglosaksomska kultura včas vsem trditvam angleških in amerikanskih čufutskih listov, dokazujejo: O-šema (1), Ta-šema, Ona-šema, Taka-šema, Nag-a-šema, Kumara-šema, Sim-šema; dalje: Juri, Kolovrati, Culikrati in še mnogo drugih.

Kar se tiče naroda japonskega, Ti poročam sledenje: Japonec so boli, bili sami zase, in da bi jih nihče ne razumel, izmisliši o si svoj jezik, namreč "japenski", katerega tudi zelo dobro govori. Pisava tega jezika je pa tako težka, da si vsak Japonec pokvari oči in postanejo mu tale, kakršne si pa najbrže že zapušči pri naslikanih Japonci. Seveda je to dejstvo na drugi strani velike važnosti, ker ga ni Japonce, ki bi tako laško zapisali svojo mati — ravno rad, oči ne. Kako

drugod, se tudi Japoneci dele v dva spola, v moški in ženski. Žene imajo tako male nežne nožice, da je pale vsakega ruskega kozaka približno poltretjikrat večji. Podzdravljajo se z "Banzaj!" kakor Amerikanici s "Hello!", ali pa s stvokom: "Si že jedel riž?", seveda izrecjoč te besede v japonskem jeziku, kajti, če bi mu rekel to po slovensko, bi Te glede Japonec ravno tako edino, kakor tele, kateremu bi dalo! Sofoklejevo dramo "Antigone".

Posečilo se mi je slednjic tudi, da se sem bil sprejet pri Tvojem kolegu Mutsuhito. Govoril sem z njim v slovenskem jeziku, a on mi je odgovarjal v japonskem in vendar sva se prav dobro razumela. Z internacionalno mimiko me je končno vprašal, aki bi mu hotel. Ti poslali dobrega diplomata in političarja. Lahko mu ustrezši, dragi mi saharski cesar, toda ne pošiljam mu kamele in osla, ker teh ima slavni Mikado itak že preveč na svojem dvoru.

Gotovo komaj čakaš poročil o rusko-japonski vojski. Rusi imajo zraven Japoncev se mnogo drugih sovražnikov, ki se bojujejo na njih strani. Londonski "Times" in "Daily Chronicle", sta n. pr. že večkrat razdajala in potopila vse rusko brodovje pred Port Arturom ter sta pred nosom portarturških baterij izkrcala japonsko vojaštvo v Mandžiju. "New York Herald" in njegovi "Special-Cable Service — ojemalec" so že trikrat zasedli Port Artur, brez da bi privočili le enemu Rusu ubebati: "Chicago American" je prišel, videl ter premagal Rus, kakor Julij Cesar Galijce; "Indianapolis Morning Star" ima veliko vojsko, okoli 1.000.000 Japoncev razpostavljenih od Čemulpe do Vladivostoka, s kogo namreč početi vso Rusijo. Tržaški "Piccolo" in dunajška "Fraj Preša" (Neue Freie Presse) sta ujela generala Kuropatkina, preko že došpel v Tomisk — in zdaj ga imata že zvezanega v Tokiju! Rimski "Sentinel" in berolinski "Anzaiger" sta pripeljala Japonec celo do Urala. Končno Ti ne snem za molčati še enega "čudeža", kojega ne more noben "krivoverec" utajiti namreč, da je pokojni "Retvizan" zopet vstopil iz morja ter se krvavo masičeval nad japonskimi čolni za svojo smrt.

To je kratko moje poročilo o najnovejši moderni vojski na "papirju", ki ga pošiljam potom "Marconi Telegraph Cable Co." Tvojemu Veličanstvu, o Jacquesu! Zajedno Ti tudi svetujem, ne kupuj "starih" uniform Viljemovih pikela in barjev in ne starih avstrijskih topov. Ko bo Rusiji napovedalo vojsko, poškrbi si že germanško in anglosaksonsko čufutsko časopisje, da boš — "zmagal" (!). — Končno Ti priporočam v odlikovanje londonških in new yorkških "moš", reuterjev biru in "Prešo" ter vse "generale" z redom "hudičeva laži in sovraščva". Dalje Ti priporočam v odlikovanje vse ameriške Poljake in njih "katoliške organizacije" z redom japonskih "Ši-usi" za njihove simpatije z Japoni; toda vse to prav hitro, kajti kmalu prično grometi ruski topovi, pred kojimi bodo treptali ne Japoneci, ampak vsi sovražniki Slovanstva. Učenec slavnega Murajeva, general Kuropatkin je že došpel v tabor ruski na daljnem izoku in kmalu bo počkal Japonec "knajpat" v morje; pregnal jim bo enkrat za vselej rumeno "muzlico" do Rusov. Do tedaj Ti pa klicem: "Vive la Slovane!"

Poleg današnjega Ahawera Juvenalis

UNIJSKI DELAVCI IN POLITIKA.

Pod takimi in enakimi naslovom razpravlja delavsko stališče "Chicago American", demokratisko-kapitalistični list, kateri izhaja po 3-7krat na dan in je last najnovejšega senatorja Hearsta.

Hearst lastuje se dva druga velika časnika in sicer "San Francisco Examiner" in "Das Morgen Journal" v New Yorku. Zadnji je v nemškem jeziku pisani časopis in šteje 70.000 naročnikov. Slednjic numerarja Hearst ustanoviti se dva dnevnika in sicer enega v Denveru, Colo., in drugega v St. Louisu, Mo. Vobče so njegovi listi vsekozi v slabiči revolverjurnalistike; to se vidi prav sedaj v rusko-japonski vojni in vendar ta zavratna bojna petelin kandidatuje za predsednika Zed. držav. Njemu so časopisi le sredstva, potem katerih bi se razpozgnili na predsedniški stolp — navadni koristolovce. Vse razniki rezumirajo dobi pri njem po

sel. Toda može zdravega misljivača niti ne verujejo, niti se nanj ne ozrajo. On je kakor bolha; vidiš ga, a ko hočes prst položiti nanj, izgine! V svojih časnikih se predstavlja kot nekakoga Mojresa organizovanih delavcev in kot tak, zbirko okoli sebe vsakovrstne delavške izdajice in brezlastne propalico, nekajne voditelje delavških zadrug. Le upatam se vse tudi kak posleni človek še na njegove limanice, ki se, seveda ne zaveda klasičnega boja, pač pa spoznava, da je delavški potreben politični boj. Taki ljudje imajo zelo kratke pogled v delavško gibanje. Oni kar pozirajo lepo in priliznjene besede Hearsta v njegovih časnikih napram organizovanim delavcem; ne vedo pa, kako izdajalsko postopa ravno isti Hearst proti zamorskim delavcem na jugu, kjer jih je pomagal oropati vsega volilnega prava. Postavlja se je odločno na stran kapitalistov, da bi se tako osigurali njih glasove na dan volitve. Niti besedice so zgubljene tam v korist tlačenih delavcev in izkoriscenih, nedoračnih otrok. Famozne postave v Alabami, severni in južni Karolini ter Georgiji so mu svete. Vzlič temu pa ga zvitih tihotapek à la Darro et consorti vsljujejo delavcem za voditelja. Hearst ni ne žaha, ne ptič. Barva pa poseduje več kakor sam kameleon. V vsaki državi se pokaze v drugi luči. Socialisti so si stavili v nalogu ga pred delavci razkrivati, tujim je Hearstov vrišč in vse puhle obljube, kratko goalo nič!

ZAHVALA.

Za vsestransko mi izkazano sočutje povodom smrti in za polnostilno spremstvo k večnemu počitku moja preljubljene žene, gospo Horvat, izrekam tem potom vsem delegatom S. N. P. J. svojo najskrnejšo zahvalo.

John Horvat.

Chicago, Ill. 8. aprila.

ROJAKI! Slišali ste že mnogo o nesrečni družini rojaka Vilibra v Washingtonville, O. Kdo misli prisiskočiti tu na pomoč, makar s še takim malim zneskom, naj storiti hitro. Darove sprejema tudi UP. "GL. SV".

John Horvat.

Ona poseduje 18letno skušnjo, poleg spričevala v svoji stroki.

Pozor!

Kaj pustiš od nevednih zobražnikov izdirati svoje, mogoče popolnoma zdrave zobe? Prati si jih zlatiti s zlatom ali srebrjem kar ti za vselej dobro in po najnižji ceni napravi

B. K. SIMONEK

ZOBOZDRAVNIK

544 BLUE ISLAND AVE.

CHICAGO, ILL.

Tel: Morgan 433.

Ako hočeš imeti fine slike, idi k fotografu

LIEBICH-u

80-86 Euclid Ave.

Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cast mi je naznaniti slavnemu občinstvu v Chengu, Ill., kajti tudi drugim Slovencem po Zed. državah, da sem otvoril lepo urejeno

Saloon,

Kjer točim vedno sveže pivo, in pristne druge piće. Raznovrstne fine smodke in biljar na razpolago.

Jacob Koprivec

25th St. No. 56

Chicago, Ill.

F. J. SKALA & CO

320-332 W. 18. ulica

ČEŠKO-SLOVANSKA BANKA.

Pošiljanje denarjev, izmenjevanje tujih denarjev, izterjavev denarja in vrednostnih stvarij po celem svetu, sestavljanje v Avstro-Ogrski in Združenih dr

Slovenska Narodna Podpora Jednota

s sedežem v Chicago, Illinois.

Predsednik: JOHN STONIČ, 506 S. Centre Ave., Chicago, Ill.
Podpredsednik: MIHAEL STRUKELJ, 519 Power Str., Johnstown, Pa.
I. tajnik: FRANK MEDICA, 563 Throop Str., Chicago, Ill.
Pom. tajnik: FRANK PETRIČ, 563 Troop Str., Chicago, Ill.

Blagajnik: FRANZ KLOBOČAR, 9617 Ewing Ave., South, Chicago, Ill.
Nadzor. niki: DAN BADOVINAC, P.O. Box 193 La Salle, Ill.
ANTON MUDRČEK, 503 Throop Str., Chicago, Ill.
ANTON MLADIČ, 134 W. 19th Str., Chicago, Ill.

Porotni odbor: JOS. DULLER, 416 Washburn Ave., Chicago, Ill.
MARTIN POTOČAR, 564 S. Centre Ave., Chicago, Ill.
MOHOR MLADIČ, 617 S. Centre Ave., Chicago, Ill.

Bolniški odbor: JOHN VENČAJA, 674 W. 23rd Pl., Chicago, Ill.
JOS. DULLER, 416 Washburn Ave., Chicago, Ill.
ANTON MLADIČ, 134 W. 19th Str., Chicago, Ill.

VSE DOPISE naj-blagojole društveni zastopniki posiljati na I. tajnika Frank Medica; denarne posiljatve pa blagajniku Frank Klobučarju.

NAZNANILO.

Iz urada I. tajnika S. N. P. J. V par dneh bom razposlal na vsa društva S. N. P. J. zdravniška spričevala in prosim, da se mi ista od društvenega zdravnika izpopoljena kar najhitreje vrne. Zajedno naj poslje zastopniki vsakokaterga društva po 1 dolar vstopnine od vsakega člana na blagajnika Frank Klobučarja in mene o tem obvesti. S 1. majem razposljam tudi prvi asesment za bolno podporo in usmrtnino.

Frank Medica, prvi tajnik S. N. P. J.

Petrova skala.

V. K. iz Rima, 25. nov.
XII.

Kdor vstopi v cerkev sv. Petra pri glavnih vratih, naj gre na zadnjo stran baldahina, ki je obrnjena proti koru in naj od tam začne ogledovati grbe na mramornatih postavkih položenih bronasti stebrov. Teh grbov je osem. Na gorenjem koncu grba je napravljena deklica glava, scit v grbu pa je napravljen kakor ženska prsa in ženski trebuh. Obraz, prsa in trebuh pa so na vsakem grbu drugačna, ker predstavljajo posamečne faze zapeljanja, nosečnosti in poroda.

Na strani proti koru je začeti pri desnem stebru in od tam je ista levo. Vsih podstavek stebrov ima dva grba, in sicer se vrste te podobe tako-le:

1. podoba: Dívca z mürnim, blagim obrazom, ki izraža milino in nedobro.

2. podoba (na fasadi drugega, proti koru obrnjenega stebra): Dekle je zapeljano — obraz izraža strahu, da postane noseča.

3. podoba (na stranski fasadi drugega stebra): Prve bolesti nosečnosti.

4. podoba (na zunajni strani tretjega stebra): Krči pred porodom (to je umetniško najznamenitejša reprodukcija fizijologične in psihološke drame).

5. podoba (na tretjem stebru): Porod.

6. podoba (na četrtem stebru): Dete, ki se smehlja življenju in pažu — očetovemu stricu.

7. podoba (na četrtem stebru): Reakcija po porodu.

8. podoba (na prvem stebru na strani): Obupanje zapuščene zapečljanke.

Na noge, klerikalci! Vzemite kladiva v roke in razbiti Berninijev umotore, če imate pogum. In dementirati nas tudi ne morete, zakaj, če bi se le kihmiti upali, priobčimo fotografije.

Orbi ruš — je zaklical neki v Rimu živeč duhovnik slovenskega rodu, ko sem mu pokazal Berninijevo ovekovečenje morale papeža Urbana VIII.

Ko pa sem ga vprašal: Kako more človek, ki pozna ta zgodovinski dogodek, v tej cerkvi še opravljati kako poboznost, mi ni mogel ničesar odgovoriti.

XIII.

Vse življenje ži drugač kakor razvijanje. Tudi človeštvo v celoti se neprestano razvija iz slabih v boljše razmere. To se vidi zlasti jasno v zadnjem veku. Dobili smo železnice, brzobjave, telefone, serum-injeckije, Röntgenove žarke itd. itd. Veda je posvetila v nekdaj popolnoma nerazumljive pojave nature in kar je bilo časih čudež, to poznamo danes popolnoma natačno. Marsikaka za večno čase narejene naprave se je podrla; marsikaj, kar je bilo sveto, je postal malik, kateremu se otroci smejijo.

Poziv na društvenike "Triglav"
Vsi člani društva "Triglav" se s tem ujedno pozivajo, da se zanesljivo udeleže društvene seje v nedeljo dne 17. aprila ob 17 zvezec v prostorjih g. Toni Kostello. Vabil se bo stalni društveni odbor in na razpravo pridejo važne zadnje. Bratje, pridite gorovo vam.

Zač. odbor.

Socialni klub v Clevelandu ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvezec na Clifton Str. 11.

RAZNO.

Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.

Na zatožni klopi so bili Janez Kraješ in Jožef Jerman iz Trbovelj, Jožef Dvojmovič iz Št. Jeromeja, Jožef Šustar in France Pintar iz Št. Lambertja, sanitetski vojak Karol Prelgar iz Smarja pri Jarovju in dragonec pri 5. polku Anton Košir iz Nevelj pri Kamniku.

Toženi so bili radi javnega nasilja, ker so preprečili arretacijo tem, da so policista ostivali. Zgodilo se je to pri Kirasu v Kočevju. Eni so policistu, ki jih je svaril, zabavljali, nekdo pa je upil: "Nihče ne bo arterian!" Vzdignil je stol in udaril. Pijani so bili vti. Mestni stražnik je izjavil, da je hotel le miriti, a naletel na upor. Glavni razgrajac je bil po njegovem meniju France Pintar. Ta edini je klical: "Nihče ne bo arterian!" Lepo je bilo slišati Kočevce, kako dobro znajo slovenski. Kot priča zaslišani France Režnar iz "Windisch Butchla" je govoril popolno čisto slovensčino. Obsodba je bilo: Jožef Jerman, Jožef Dvojmovič in Jožef Šustar so bili od zatožbe oproščeni. *Otočbo proti Antonu Koširju je državni pravnik sam umaknil. Obsojena pa sta bila France Pintar na 4 mesece in Janez Kraješ na 5 mesecev ječe.

Javna varnost na Gorenjskem.

Z Jesenic piše "S. N.": V enem mesecu so se takaj primerili trije rop. napadi. Razigrere so take, da ni več varno, hoditi po noči z Jesenic do Hrušici. Pri zgradbi železnice na Hrušici je sedaj toliko tujih elementov, da človek, ako je napaden, ne more napadalca spoznati ali si ga zapomniti. In se prihaja dan na dan tujih delavcev ker se je z gradbo železnice začelo tudi na Jesenicah in na Dobravi. Orožniške postaje so sedaj na Hrušici, na Dobravi in na Jesenicah; skupaj je kakih 14 mož. Jesenice imajo povrh dva redarja, a vse te zadostuje. Kompetentne oblasti morajo poskrbeti, da se stevilo orodnikov pomnoži. Naloga orodnikov je vedno težja in služba tako naporna, tako da pri najboljši volji ne morejo vsega storiti, kar bi bilo potrebno, da bi storiti, nego bi se smelo zahtevati. Oropani so bili doslej dva domaćina in neki tuje, a ponoči je toliko sumljivih tujih delavcev na cestah, da kmalu se v svojih hišah ne bomo varni.

Blagoslov misijonov.

Pri Sv. Juriju pri Vrbi in pri Sv. Danijelu pri Prevaljih so imeli pretekli teden misijon. Prišli so misijonarji iz Celja. Uspehi so bili naročno velikanski. Pri sv. Juriju je zblaznilo več žensk. Ena je začela med pridigo neznanstvo tuliti in razgrajati. Pri sv. Danijelu je drugi dan po odhodu misijonarjev zblaznila kmetica Marija Sekalo, mati šestih nepreskrbljenih otrok. Verski blaznosti je hotela svojemu eklektičnemu otroku iztrgati jezik, kar je zadnji hip preprečil mož. Lepi sadovi!

Orjaška kača v Dravi.

Blini Lembarha pri Mariboru so ribiči zajeli v mrežo nad tri metre dolgo kačo ter jo ubili. Bila je shujšana in napolj otrpnela. Nihče bi se bil verjal, da je bila to takozvana tigrova kača (Python molurus), ki živi le v Indiji in na Malajskih otokih. Jačno je, da je usla iz kakšne menzurje, ne ve pa se kdaj. Vsekakor pa je lansko poljetje

in za naravoslovce je zanimivo premisljevanje, kje in kako je prezimila, ker v domovini vendar ni poznala zime.

Napad.

Iz Gorce se poroča: Četovodja pešpolka št. 27 Martin Bernhard, doma nekje iz Stajerske, je na mostu v Podgori napadel tovarniško delavko Ido Metvo in izvršil na nji hudo delstvo. Ker se je napadenka branila, ji je Bernhard prizadejal take rane, da dekle najbrž ne bo ozdravel. Bernhard je potem zbežal, na begu pa je izgubil kapo in ta kapo ga je izdala. Bernharda so že zaprli.

Cela vas versko blažna.

Kdo bi verjel, da se v 20. stoletju more kaj takega zgoditi, kakor nedavno v portugalski vasi Montouru. Nekega starca je popadel krč, da so vsi misliki, da je umrl. Priredili so vse potrebno za pogreb. Poklicani vaški brivec bi bil moral navidezega starca umiti in preobleči. Ko pa je "mrtvec" prišel v dotik z mrzlo vodo, se je preudbil ter začel željovati. Navzoči so stekli na cesto ter začeli vptiti, da je prišel hudič. Vseh se je lotila nekaka blažnost. Brivec jih je peljal v cerkev, se da nagega klekel ter izjavil, da je nadangelik, ki si ga je Bog izbral, da premaga hudiča. Zapovedal je celo zbrani občini, naj se ženske in močki do nazega slečjo, gammilo ter korakajo mimo njega. In ljudi je že preimela takta ekstaza, da se mu ni ničše upiral. Končno je zapovedal nagim ženskam, naj gredo po rokah za njim na boj proti hudiču. In ta čudna procesija je obhodila celo vas. Škandal je bil seveda nepopisen. Skof je dal cerkev zapreti. Mnogo vaščanov je neozdravljivo versko blažnih ter hodi le nagi po vasi.

Smrt oderuha.

V Baji blizu Vel. Varadina je živel živlinski trgovec Ilij Marginean, ki je odiral s posoji in mejnici prebivalstvo tako, da je bila skoraj vsa vas njegova, prejšnji posestniki pa beracijo. Nečavno pa so vdrli ponoči v njegovo stanovanje trije kmetje oboroženi s sekirami, in še preden je mogel odsluh zgrabitri z rvolver, so mu razkrali glavo, nato pa ga toliko časa sekali, da ga ni bilo mogoče ved spoznati. Potem so vzeli 1300 K. gotovine, močnice in knjige pa so se zsegli. Sicer so morile orodniki že drugi dan izsledili, toda prebivalstvo jih blagruje in je prav mogoče, da jih knečki porotniki oproste.

Bratomor na smrtni postelji.

V občini Kureti na Ogrskem sta živila brata Ivan in Peter Guga zaradi neke zapuščinske tožbe v huden domovrstvu. Posebno Ivan, ki boleha že dve leti za sušico, črti svojega starejšega brata. Zadnjič ga je bolezen položila v posteljo, iz katere ne vstanе več. Ko je Peter zvedel, da mu je brat na smrtni postelji, pozabil je na sovrašto ter pohitel k njemu, da se pomirita ter počasi ter ga tolaži v zadnjih treh letih življenja. Ko je pa vstopil v bratovo sobo, začuli so iz nje pokteri našli Petra ustreljenega ob bratovi postelji. Ivan namreč še na smrtni postelji ni mogel bratu odustiti, temveč je snel puško s steno nad posteljo ter ga ustrelil. Morilca niso zaprli, ker se z vsakim dnem pričakuje njegova smrti.

Bogastvo jezuitov.

Pokojni minister Miquel je cenil premočenje jezuitov na 20 milijard. Bodisi, da je ta sveta nekoliko prevelika ali premajhna, gotovo je le toliko, da ima jezuitski red samo v mestu Metzu hiš in zemljišč za 20 milijonov mark. Pred izgonom so imeli jezuiti v teh svojih hišah razne učne zavode in celo svojo bogoslovničko. Odkar pa so se morali jezuiti na Nemškem umakniti iz javnega "delovanja", oddali so svoje hiše in zemljišča državi in zasebnikom v najem. Država ima samo v eni hiši učiteljišče in intendantico 16 voja, tako veliko je to poslopje. Toda zadnja leta so jezuiti, ki so imeli v svetu uprave v Metzu enega svojih patrov, sklepali najeminske pogodbe le na kratke dobe, ker so sluhli, da se jim bliža čas, ko se zoper povrnejo k "uspešnemu delovanju" v Nemčijo, kar se je tudi izpolnilo z odpravo paro.

POZOR ROJAKI!

Naznajemo tem potom vsem onim, ki so se že oglašili in drugim, da imamo krajizle: "ZRTVE RAZMER" ali "ZAPISKI KRANJSKEGA KAPLANA", že getovo. Od danes naprej nam je vsako narocilo dobre došle in bo tečno izvršeno. Cena knjizic je poštnina vred, je 25c.

Društvene vesti.

Drustvo sv. Petra in Pavla Pozivlja vse svoje ude, da se zanesljivo udeleže zborovanja včakega 13. v mesecu v dvorani na S. Santa Fe Ave. st. 1207 PUEBLO, COLO

Bratske društvo: "SOKOL."

spadajoče k J. S. K. J. ima svoje redne seje vseko tretjo nedeljo v mesecu v društveni dvorani na 502 S. Santa Fe Ave. Društveni zdravnik je Dr. Chr. Argyr na 1210 Berwind Ave.

K mnogobrojnem pristopu v čelo društva vabi vladivo ODROR. PUEBLO, COLO.

Ferdinand Petsche

576 W. 21. Street

JAVNI NOTAR.

Izvršuje vse notarska dela; prevzame zastopstvo pri vsakokajih občinah in e.k.anstr.ogr. konzulatu. AGENT ZA VAROVANJA ZA ŽIVLJENJE, PROTI OGNJU IN TELESNEMU POŠKODOVANJU

Vseskozi strokovnasko in strogo pošteno postopanje v vseh slučajih. Spričevala o tem na razpolago.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

500 mož potrebuje za Rainerovo pivo in Bourbon Wine.

Opatov praporčak.

Zgodovinska povest. Spisal F. R. XIII.

Zakaj mu nista priskočila na pomoč? se je srdil opat. Lepa junaka, ki ju navaden blapec iznen...

Premilostni gospod opat, je dejal pripovedovalec, midva nisva razbojnika. Glogovic je bil dolžan dati Rovanu zadostenje. Sicer pa Rovan ni hlapec, nego svoboden mož in če je bil vreden, nositi Vas prapor, premilostni gospod opat, potem mu mora vsak vitez in sam vojvoda dati zadostenje.

In kaj je bilo potem? je vprašala vojvodinja.

Rovan je stopil pred mene in pred mojega tovariša in dejal, da mama je na razpolaganje.

In vidta sta to hvaležno odklonila! se je rogal opat.

Pripovedovalec je nekoliko zarudel. Opatovo očitanje ga je speklo.

Odklonila, da, premilostni gospod opat, je rekel z odločnim povarkom. Nama ni Rovan nikakega zadostenja dolžan in midva njemu tudi ne, ker nisva bil pri tisti dogodbi na pristavi udeležen. Kar sta mela Glogovic in Rovan, to sta vitezko poravnala in to najti nič ne briga. Sicer pa je samo častno za Rovanom, da se je hotel tudi z nama bojeval, tasi je imel več ran in prebodoen roko.

Opat ni odgovoril, nego mriki pogledov zrl predse v tla, pripovedovalec pa je nadaljeval:

Ponesla sva Glogovic na grad, ker je bile sem najbližje. Rovan je naju spremil do vrat. Tu se je posovil. Dejal je, da je vsakemu na razpolaganje, kdo želi od njega zadostenja.

V dvoranu je zavladala tišina. Vsi so bili zaglobljeni v svoje misli, in nične se ni zmenil za mrtiča.

Čez nekaj časa je vstala Margaleta. Pokleknila je poleg postelje in opravila kratko molitev, potem pa odšla. Kmalu so ji sledili tudi drugi. Posli so prinesli nekaj sveči in jih postavili kraj postelje, potem pa tudi odšli. Mrlč je ostal sam in zapuščen.

XXIV.

V zatiškem samostanu je smrť Pavla Glogovica provzročila nelako paniko, zlasti ker je bil Rovan napisoval, da tako, kakor z Glogovicem, obračuna z vsemi, ki so se udeležili orgije na samostanski pristavi.

Velikasi, ki so se mudili kot gostje in opatovi varuhu v samostanu, so nagovarjali opata, naj udari z oboroženo silo na smreško graščino in naj se polasti Rovanom, velikasi bodo že preskrbeli, da Rovan ne bo živ ujet. Toda opat ni pritrdil temu načrtu, ker je vedel, da bi se tem provzročil splošen kmetski punt.

Tako daleč našli kmetov, že nismo pokristijanili, da bi imeli živimi početi, kar bi hoteli, tako je enost podneval velikaše. V tem kranjskem kmetu tiči še mnogo paganskega duha, nekoj ponosa in upornosti. To sicer ni več, kar je bil nekdaj. Časih je bil kakor volk, se mu je zgodila kakar krvica, zdaj smo mu vtepli že precej kristijanskega duha sužnosti. Tako daleč pa ga le še nimamo, da bi po ljublji bič, s katerim se ga tepe. Čez nekaj stoletij bo drugače. Tečaj se bo kakor pes plazil pred vsakim duhovnikom, ali dotlej bo treba še mnogo dela. Kmetje imajo v Rovanu neomejeno zaupanje, in če bi se mu kaj zgodilo, bi to mi krvavo plačali.

Velikasi so sprevideli, da ima opat prav in zadovoljni so bili, ko jim je opat povedal, da že ima načrt in zanesljiv načrt, kako se na tistem odskriža Rovan.

Predvsem je opat dovolil zatiškim menihom, da so smeli zopet svobodno hoditi iz samostana. Svojim privržencem med menihom je načrtil, naj hodo med ljudi in naj jih pomirijo glede dogodkov na pristavi, obenem pa naj jih načrtejo proti Rovanu.

Menih, so bili nove svobode silno veseli. Pogrelali so jo težko in vijihova nezadovoljnost je bila velika, kajti moliti in delati jih ni veleno. Končaj je opat razglasil svojo odresbo, so se menih kar vrnili iz samostana. Hodili so po trnih in po krnrah, popivali cele noči in se čash s kmetskimi fanti tudi spoprijemali in preteplali. Živili so divje in razozzano, in četudi se je marsikalo s krvavo glavo vratal v samostan, se vendar niso čisto nje premenili. Matere so zadele strožje pasati na svoje hčere in mojte na svoje žene, ali vrle temi se je zgodilo marsikako nasilstvo.

dasi so menih zopet vzbudili in več zensk v samostan in jih kar tam pridržali. Da tako početje kmetov ni pomirilo, nego še bolj razdražilo, je imenoval.

Obenem je pa tudi opat in jih dva tuja v zatiškem okraju nezna na vojščaka, ki sta bila samo njemu na razpolaganje in sta dobivala samo od njega povelenje. Prebivalci samostana se za ta dva nemška vojščaka, ki sta prej služili celjskemu grofui, niso došli menih in nične se ni brigal, kod da hodita in kakar načrila imata. Navadno sta popolne zapustila samostan in se vrnila sate pozno ponoc.

Če je opat misil, da ga bodo sedaj v borbi proti Rovanu podpirali tudi tisti menih, ki so bili sicer njegovi nasprotniki, je bil v zmoti. Prijor Markvard je sam hrenpel, da postane opat in je novo svobodo, katero je opat podelil samostancem, porabil v to, da je začel na svojo roko tajno vojsko proti opatu. Sedaj je mogel zopet stopiti v zvezo s svojimi prijatelji v Ljubljani, z viceadmirem in z grofom Ortenburškim in delati priprave, da odstrani opata.

Pri tem je predvsem računal na Rovanovo pomoč. Rovan je bil pravi mož, ki je mogel nastopiti proti opatu, in zato je prior Markvard kar prežal na priliko, da se snide z Rovanom. A trajalo je dolgo, predno se je ta prilika ponudila. Rovan je namreč moral paziti na svojo varnost, kajti če bi ga bili opatovi velikasi v roke dobili, bi ga bili brez usmiljenja pobili.

Nekoga večera pa se je prijor Markvard uvedel posrečilo, da je naletel na Rovan. Markvard se je iz St. Lamberta peš vrnil v Zatičino, ko sta prijezdzila Rovan in njegov prijatelj Matija.

Matija je že od daleč spoznal prijora in ker ni bilo daleč naokoli videti človeka, se je ustavil, da bi se s patronom Markvardom malo posahl.

Halo, prečastiti gospod, je Matija ogovoril Markvarda, po čim so pa zdaj odpustki? Kakor veste, imam zdaj jaz vojsko s samostanom. Če bi se mi kai primerilo, bi žel gorak v pekel, zato moram dobiti nekaj odpustkov.

Tebi tudi odpustki ne bi mič pomagali, je osorno odgovoril prijor. Ti si že zapadel hudiču.

Matijo pa je osorni odgovor prijorjev razčilil in zato je tudi osorno odgovoril.

Pojem pa v Rim po odpustke. Rovan pravl, da se v Rimu za denar vse dobri. V pekel pa ne maram iti. Da veste! In zato ne maram iti, ker je dol preveč zatiških menihov. Jaz, teh menihov že na tem svetu ne morem videti, kaj da bi jih v peku vso večnost gledati.

Markvard sploh ni poslušal, kar je besedil jezni Matija. Pristopil je bil k Rovanu in ga povabil na zaupen pogovor. Rovan je bil koj pripravljen. Stopil je s konja in se s prijorkom od ceste v stran, kjer sta moža vsebla in se zapletila v pogovor.

Matija jima je počasi sledil. Nekrat je njegovo ostočko zapazilo, da se v grmovniku, ki je stal v bližini, nekaj giblje. Ustavl je konja in se obrnil nekoliko na stran, a takoj, da je mogel grmovje natančno opazovati, v kolikor je bilo to v miraku sploh mogoče. A vse je bilo mirno.

Že je misil, da se je zmotil, ko je Rovan nakrat bolestno vskliknil, iz grmovja pa sta skočila dva moža in se spustila v beg. V tistem hipu je pa tudi Matija vspodobil svojega konja in kator strela švignil za begunecu. Ko sta moža čutila, da jima je Matija za petami, sta se ločila. Vsak je stekel na drugo stran. Toda Matija ni niti trenutek pomislil, kateremu bi sledil. Potegnil je konja na desno — še nekaj skokov in konj je begunca podrl na tla. V tem hipu je tudi Matija skočil s sedla in prijel moža. Ne da bi govoril besedico, je Matija begunca privezel v konju in se vrnil tja, kjer sta sedela Rovan in Markvard. Ko je z letnikom dosegel na mesto, je viden straten prizor.

Rovan je ležal na travni kakor mrtev, iz vrata pa mu je curljala kriča. Zavratno je bil napaden, je prestrašen prijor povedal Matiji. Pušča ga je zadela v vrata. Zdi se mi, da že umira.

Prijor je poklenil poleg Rovana in začel glasno moliti. Matija pa je prijora sunil v stran, odrezal kos svoje stajce ter obvezal Rovanom. Po tem je brezavestnega prijatelja vezil na roke.

— Peljite konja, za menoj, je

ukazal prijoru, in če bi se jetnik gahil, ga na mestu ubite.

— Kaj pa hočete z Rovanom, je vprašal prijor.

— Do prve koče. Tam ga bodo ženske obvezale in mu dele na rano kakar zelišča. Potem pa peljem na smreško graščino.

XXV.

V zatiški okolici je zavratna napad na Rovanova provzročil velikansko nevoljo in če bi se bil kdio postavil na celo temu gibanju, bi bil lahko provzročil največji punt. Kmetje so kar očitno govorili, da bi bilo najbolje užgati samostan in pobiti vse menih in njihove zaščitnike. Ko bi bil Rovan le besedico rekel, bi se bili dvignili kmetje proti samostanom.

Toda Rovan te besedé ni mogel reči, ker je ležal težko ranjen na smreški Smreka in se boril s smrtno. Matija ga je bil z veliko trčavo spravil domu, potem pa takoj odhalil, naravnost v Zatičino. Bila je noč, ko je potrkal pri nekem znancu in ga preprosil, naj gre v samostan klicat patra Tiburacija, samostanskega zdravnika.

Ta se je takoj odzval, misleč, da je klican h leženu bohniku v Zatičino. Komaj pa se je oddalil nekaj korakov od samostanskih vrat, je skočil k njemu Matija.

— Gospod pater, je rekel, prosim Vas, da greste dobrovoljno z menoj na Smreko. Rovan je težko ranjen in potrebuje Vaše pomoči.

Menih je ugovarjal in se je branil iti, ali Matija se za to ni zmenil.

— Če ne greste iz lepa, pojdate pa iz grda, je dejal Matija, zgrabil sibkega patra in ga po kratkem boju potegnil na svojega konja. Pater se je branil na vso moč, ali oprivil ničesar.

Ko sta dospela na smreško graščino, je Matija rekel patru:

Rovan je v smrtni nevarnosti. Opatov nemški strelec Vitold je iz ozadja ustrelil na Rovanom in mu je psica prebola vrat. Opat je to naročil. Opat je poskusil Rovanom usturniti, vi morate Rovanom ozdraviti, Morate, — da veste! Tu se Vam nič ne zgodi in lahko ste brez skrb. Samo toliko časa ostanete tu, da Rovan ozdravi. Če pa ne ozdravi, potem, potem — se tudi vi preselite na otti svet. Tako — zdaj veste, pri čem da ste. Zdaj pa pojdiva k Rovanu.

Pater Tiburcij je ostal več tednov na smreškem gradu. Bil je dober zdravnik in se je resno trudil, da Rovanu resi zivljenje. In posrečilo se mu je tudi tako dobro, da je čez nekaj časa mogel Rovanom včutiti in Matijom povedati, da sinatra ranjenca rešenega. Matija je bil tega sporočila tako vesel, da je sel v Višnjo goro in tamkaj tri dni in tri noči neprerogomo počival.

Ko je Rovan toliko okreval, da je mogel iz postelje, so imeli na smreški graščini veliko posvetovanje. Matija je sicer Rovanu sili, naj s kmeti napade samostan in vse pokonča, a ni ga mogel pravovoriti.

Vse je res, kar prav je rekel Matiji, in če bi pobili vse samostance, ce storili dobro in Bogu dopadljivo delo, ali kaj, ko bi nazadnje le trplil kmetje. Tudi pred so leti so se kmetje spomnili, a prišla je cesarska vojska in kmete premagala. In potem je prišlo mačevanje in kmete so klali in obešali, da je bila groza. Samo ker se mi kmetje smilijo, ker nečem, da bi zaradi mene prišlo na stotine ljudi v nesrečo, samo zato ne maram, da bi prišlo do punta.

Rovan je povabil nekaj svojih najzvestejših prijateljev k sebi. Med drugimi sta prišla tudi ubegli menih Hugo Alba, ki se je moral se vedno skrивati pred opatom, prijor Markvard in — razume se — da je bil navzočen tudi Matija. Posvetoval so se, kake korake naj sedaj Rovan storiti.

POSEBNO OBVESTILO.

Nova prekomorska vojna čez sredozemsko-afrtansko morje, proslušena

Cunard Line

ustanovljena leta 1840.

Najstarejša prekomorska črta.

S 26. aprila bo uporablja Cunard

Line vojno iz New Yorka direktno

v Trst in na Reko, s prestankom v Neapelju.

Ti laborni in moderni parniki z dvojnim vijakom, odprtajojo se v New

Yorka, kakor sledi:

SLAVONIA (novi parnik z dvojnim

vijakom, 10,500 ton) v torek, 26. aprila.

ULTONIA (z dvojnim vijakom,

8,848 ton) v torek, 24. maja.

PANNONIA (nov parnik z dvojnim

vijakom, 10,500 ton) v torek, 21. ju-

nita.

Naj tretji razred audi potnikom

izvenredno ugodnosti. Glede način-

nosti obratite se na način agencije

po direktorju agencije, T. G. Whiting,

a na voglu Dearborn in Randolph

sta, Chicago, Ill.

— Peljite konja, za menoj, je

J. SMOLKOVIC,
ugleden meščan v New Salem, Pa., ni mogel dobiti olajšanja v svoji dolgi bolezni.

Trinerjevo zdravilno grenko vino

ga je popolnoma ozdravilo.

"Podpisani, čutim se hvaljenega in Vam naklonjenega za popolno ozdravljenje mojega že dolgo časa bolnega želodeca. Mnogo denarja sem potrosil za različna zdravila in zdravnike, ali olajšanja vender nisem mogel dobiti. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, ni samo hitro odstranilo vbadanje, pač pa me je popolnoma ozdravilo. Jaz sem zdaj popolnoma zdrav.

Vam udani
J. Smolovic."

Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino služi vedno najbolje za odstranitev vsakovratnih bolezni, sosebno želodčnih. Zalije in ojači želodčna organe, kateri so bili že popolnoma pokvarjeni radi zavživanja pokvarjenih zdravil; spravil jih v normalni red, da zoper pravilno izvršujejo svoje dela.

Varnjte se pred ponarenimi vini v lekarnah.

JOSEPH TRINER, 799 South Ashland Avenue

Pilsen Station CHICAGO, ILLINOIS.

"GRAD ZAGREB"

</